

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. София, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10517** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 25, ал. 5 от Закона за хората с увреждания /ЗХУ/.

П. В. М. от [населено място], обжалва Заповед ЗХУ-ИО/Д-С-КС/264/ФП/03.02.2020 г. на Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" /ДСП/К. село [населено място], потвърдена с Решение № 22-РД06-0065/03.04.2020 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане/РДСП/-С.. Изтъква, че с тази заповед незаконосъобразно не му е предоставена исканата помощ за преустройство на жилището, за покупка на автомобил, наем за общинско жилище, обучение, рехабилитация.

Ответникът - Директорът на Дирекция "Социално подпомагане" К. село при РДСП С. –град не се явява и не взема становище.

Административен съд-София град като взе предвид доводите на страните, обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед ЗХУ-ИО/Д-С-КС/264/ФП/03.02.2020г. на Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" /ДСП/К. село [населено място], потвърдена с Решение № 22-РД06-0065/03.04.2020г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град, на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за хората с увреждания, във вр. чл. 65 ал. 1 з чл. 66 от Правилника за прилагане на Закона за хората с увреждания и въз основа на изготвена индивидуална оценка за потребностите

от 31.03.2020 г., на П. В. М. е отпусната финансова подкрепа по чл. 70 т.2 от ЗХУ в размер на 106,65 лв. месечно. Издадено е направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица с валидност до 01.12.2022г. По същество, произнасянето на органа е в полза на жалбоподателя и в оспорената заповед не се съдържа волеизявление, с което се отказва претендирана помощ. Предвид факта, че заповедта е издадена по повод заявление - декларация на М., с което се искат няколко целеви помощи, финансова подкрепа и предоставяне на социални услуги, които искания не са уважени, то съдът намира, че за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване на цитираната заповед.

Със заявлението са деклариранни потребности от отпускане на месечна финансова подкрепа, на целева помощ за осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги, отпускане на целева помощ за наем на общинско жилище, ползване на социални услуги, целева помощ за покупка на лично МПС. Посочено е в заповедта, че на основание чл. 70 т.2 от ЗХУ се отпуска финансова подкрепа в размер на 52,20 лв., считано от 01.12.2019г. до 31.12.2019г. и на основание чл. 70 т.2 от ЗХУ се отпуска финансова подкрепа в размер на 54,45 лв. от 01.01.2020г. до 31.12.2022г.

При така установено от фактическа страна, Административен съд - София град прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу годин за оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита. Изчерпан е и редът за административно обжалване пред директора на РДСП - С. град.

При извършена служебна проверка, съгласно чл. 168 от АПК, вр. с чл. 65, ал. 5 от ППЗХУ, съдът намира, че същият е издаден от компетентен административен орган, а именно от директора на Дирекция "Социално подпомагане" К. село- [населено място] и в рамките на вменените му правомощия по чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗХУ и чл. 65, ал. 2 от Правилника за прилагане за Закона за хора с увреждания, във вр. с чл. 81 от ЗХУ. В атакуваната заповед административният орган е изложил ясно и разбираемо както установените факти, така и правните основания, на които основава акта си.

Според чл. 68, ал. 1 от ЗХУ хората с увреждания имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20. Съгласно чл. 20, ал.1 хората с увреждания съобразно своите потребности имат право на индивидуална оценка на потребностите, която е комплексна. Оценката по ал. 1 изследва функционалните затруднения на човека с увреждане, свързани със здравословното му състояние и наличието на бариери при изпълнение на ежедневните и други дейности, както и вида на подкрепата. Подкрепата е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане.

Според чл. 69 от ЗХУ финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента: 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането и 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането. Съобразно чл. 72 от ЗХУ целевите помощи по чл. 69, т. 2 се предоставят за: 1. осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия по утвърдени стандарти за

качество; 2. покупка на лично моторно превозно средство; 3. приспособяване на жилище; 4. балнеолечение и/или рехабилитационни услуги; 5. наем на общинско жилище.

Според чл. 22, ал. 1 от ЗХУ индивидуалната оценка на потребностите се изготвя въз основа на информация за 1. самооценката на човека с увреждане за затруднения в домашни условия и извън тях; 2. увреждането/ здравословното състояние; 3. вида на затруднения във функционирането на човека с увреждане; 4. степента на затруднения във функционирането на човека с увреждане; 5. степента на включване в социалната среда на човека с увреждане; 6. мобилността на човека с увреждане в социалната му среда и затруднения извън дома; 7. други обстоятелства.

Индивидуалната оценка на потребностите включва (чл. 23, ал. 1): 1. информация за човека с увреждане; 2. констатации за наличните функционални дефицити на човека с увреждане въз основа на събраната информация по чл. 22, ал. 1; 3. заключения, свързани с конкретни подкрепящи мерки. Според, ал. 2 заключенията в индивидуалната оценка на потребностите се основават на самооценката на човека с увреждане за затруднения в домашни условия и извън тях и констатираните обстоятелства за наличните функционални затруднения и бариери при изпълнението на ежедневните и други дейности съобразно представените документи по чл. 21, ал. 3. В заключенията се определят видовете подкрепа по тази глава и потребността от предоставяне на социални услуги, лична помощ или друг вид подкрепа при условия и по ред, определени със закон -, ал. 3.

От цитираните разпоредби е видно, че преди издаване на съответната заповед, следва да се изготви индивидуалната оценка на потребностите на лицето, което в случая е сторено, но част от помощта е отказана, поради неизпълнение на законовите изисквания за отпускането ѝ.

Съобразно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от ЗХУ хора с трайни увреждания, чието придвижване е затруднено, имат право на целева помощ за покупка на лично моторно превозно средство до четирикратния размер от линията на бедност за съответната година, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от линията на бедност. В ал.2 са предвидени допълнителни условия : Хората с трайни увреждания получават целевата помощ по ал. 1, ако отговарят и на следните допълнителни условия:1. имат определена от ТЕЛК (НЕЛК) над 90 на сто вид и степен на увреждане или трайно намалена работоспособност, и 2. са работещи или учащи.

За да откаже отпускането на исканата целева помощ, административния орган в заповедта и в потвърждаващото я решение е изложил мотиви, че съгласно декларираното ЕР на ТЕЛК са му определени 78% трайно намалена работоспособност, т.е. под изискването за над 90 % на сто трайно намалена работоспособност.

За да не предостави помощ за приспособяване на жилище, административния орган е посочил, че лицето не отговаря на изискванията на чл. 75 от ЗХУ, съгласно който хората с трайни увреждания с над 90 на сто степен на трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане и децата с определени вид и степен на увреждане, които се придвижват с инвалидна количка, имат право на целева помощ

до двукратния размер от линията на бедност за съответната година за преустройство на жилище, ако средномесечният доход на член от семейството за последните 12 месеца е равен или по-нисък от линията на бедност. Следователно тази помощ се предоставя на хора с увреждания над 90% трайно намалена работоспособност или вид и степен на увреждане, или в случай че се придвижват с инвалидна количка. Поради обстоятелството, че жалбоподателят не е с увреждане над 90%, то този вид целева помощ не може да му се предостави.

Целевата помощ за наем на общинско жилище се предоставя само на самотни лица, като договорът за наем следва да е сключен с тях. Съгласно чл. 77 ал.1 от ЗХУ право на целева помощ по чл. 72, т. 5 имат хора с трайни увреждания, ако са самотни или са самотни родители с дете с трайни увреждания и договорът за наем е сключен с тях, както и ако са поставени под пълно запрещение и договорите за наем са сключени с техните законни представители. Жалбоподателят сам е посочил в заявлението си, че е самотно живеещ, но има сключен договор за настаняване в общинско жилище с титуляр В. М. – майка.

Целева помощ за ПСПСМИ – чл. 73 ал.2 от ЗХУ се предоставя след представяне на медицински документи, издадени от ЛКК, ТЕЛК или НЕЛК, удостоверяващи необходимостта им и техния вид. Подобни документи от М. не са предоставени. Становището на органа, изложено в индивидуалната оценка е положително, но едва след представяне на нужните документи.

Помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги е уредена в чл. 76 от ЗХУ като субекти на помощта са единствено хората с трайни увреждания с над 90 на сто намалена работоспособност, децата с трайни увреждания и военноинвалидите. М. не отговаря на тези изисквания и следователно правилно органа е дал отрицателно становище досежно правото да получи този вид помощ.

Административният орган, съблюдавайки целта на закона и прилагайки стриктно законовите разпоредби относно това кога, въз основа на какви документи, при изпълнението на какви условия и за какъв срок се отпускат целеви помощи, правилно обосновано и законосъобразно е отпуснал само част от исканите от М. целеви помощи.

Административният орган е постановил законосъобразен административен акт, за който не са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което подадената жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. М. от [населено място] срещу Заповед ЗХУ-ИО/Д-С-КС/264/ФП/03.02.2020г. на Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" /ДСП/К. село [населено място], потвърдена с Решение № 22-РД06-0065/03.04.2020г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: